

[Bernhard Baunsgaard]

gennemtænkte detaljer, at det må være helt umuligt, at det skulle kunne komme igenem. Lad mig bare tage dem fra begyndelsen.

Det er fremsat som et forslag, der skulle sikre en huslig uddannelse. Er der noget forsøg på at stille et eller andet krav til uddannelsesstedet? Overhovedet ikke. Man kan forestille sig en ganske ung kvinde, der gifter sig og siger: nå, der er jo det forslag om, at vi kan få tilskud til at holde en pige. Der stilles intet som helst krav om, at hun selv skal kunne passe hus og hjem.

Derefter: hvem er det, der kan benytte sig af forslaget? Tror man, det er en lavtlønsarbejder, hvor han tjener en 65.000–70.000 kr. og hun 30.000 kr.? Når de skal bestride alle de øvrige udgifter, tror man så de har råd til at betale en halv pige? Det skal jo være en heldagsansat. Det kan selv kristeligt folkeparti ikke forestille sig. Men hvis man tager et andet eksempel, hvor han tjener 150.000 kr. og konen tjener 75.000 kr., kan de så benytte sig af det? Her er svaret ganske klart ja. Det er altså et forslag, som ganske klart vil komme de socialt og økonomisk velstillede til gode.

Dertil kommer, at dér, hvor der er mest brug for det, det er naturligvis dér, hvor kvinden har benyttet sig af den menneskeret, det er at have et udearbejde, men sådanne familier er udelukket fra at benytte sig af forslaget.

Der er i virkeligheden kun én interessant detalje i forslaget. Det er, at kristeligt folkeparti har ændret fradraget fra at være et fradrag i indkomsten til at være et nedslag i skatten. Det er klart, at det må betragtes som noget glædeligt. Man kan nok føje til, at nytænkningen sker langsomt i kristeligt folkeparti, men der sker dog noget. Hvis man også nåede dertil, at i virkeligheden skulle nedslaget i skatten ikke være 50 pct., men 40 pct., så var der dog *det* glædelige i forslaget, men det er også det hele.

Da der er tale om at indføre et nyt fradrag og det er det eneste sted, man vil gå over til at regne med nedslag i skatten i stedet for fradrag i indkomsten, må jeg sige, at der er ingen mulighed for at få radikal støtte til dette forslag.

Hjortlund Christensen (DR):

Jeg forstår ikke ministerens skarpe afvisning af forslaget og i øvrigt heller ikke hr. Bernhard Baunsgaards skarpe afvisning. Det plejer da ellers i andre relationer at være deres livret.

Fra retsforbundets side vil jeg sige det på den måde, at umiddelbart ligger der en god mening og en fornuftig hensigt bag forslaget, men det må være ud fra den betragtning, at man tror på, at den nuværende skattelov ikke kan ændres, og at arbejdsløsheden vil blive noget permanent. Retsforbundet tror imidlertid på, at skattelovene kan ændres, og retsforbundet tror også på, at arbejdsløsheden kan afskaffes. Det er blot en anden lovgivning, der skal til, og det vil vi arbejde for her i folkettinget.

Derfor kan vi ikke støtte forslaget – også fordi forslaget vil give en ukontrollabel situation.

Honoré (KrF):

Gennemførelsen af kristeligt folkepartis forslag ville være et væsentligt bidrag til at reducere ungdomsarbejdsløsheden og give unge en uddannelse, som de kan være sikre på at få gavn af senere hen i livet. Mange uddannelser, som unge får, er det tvivlsomt om de vil kunne få gavn af, for det er ikke sikkert, de vil kunne få en stilling inden for det, de har uddannet sig til, men man kan være sikker på at få udnyttet det, man lærer, når man får en huslig uddannelse.

Selv om der er disse tungtvejende grunde til at tilslutte sig kristeligt folkepartis forslag, møder socialdemokratiet med en massiv afvisning. Jeg synes, vi atter på dette område får en afsløring af socialdemokratiets politik som en politik, der i virkeligheden ikke er interesseret i at løse problemerne på andre præmisser end de ideologisk fastlagte. Man vil ikke hjælpe flere unge ind i en fornuftig uddannelse, for det svarer ikke helt til dogmatikken. Jeg synes, socialdemokratiet her optræder på en meget ynkelig måde.

Et af de påskud, socialdemokratiet og skatteministeren fremfører, men som også andre partier har været inde på, bl. a. det radikale venstre, er, at det ikke er alle familier, der vil have råd til at have en ung under huslig uddannelse. Ja men er det da det afgørende hensyn? Er det afgørende hensyn ikke hensynet til de unge selv? Det synes